

хътъ само въ единъ случай ще го приемемъ — отъ Бога, а въ всѣки другъ случай страхъ да нѣма!

И сега, тия, младитѣ, да погребатъ старитѣ. Казвамъ на младитѣ, които не сѫ оstarѣли, защото и азъ не бихъ желалъ да оstarѣете: ако оstarѣете, други млади ще ви погребатъ.

Искате ли сега да ви вдигна всинца въ въздуха? (Учителятъ простира ржката си). Ще ви вдигна, ще ви вдигна; не само азъ, но искамъ всички така до простирате ржцѣтѣ си. Моето изкуство ще го дамъ и на настъ, и нѣма да мине дълго време, ще видите, ще почнатъ да увисватъ въ въздуха. И, щомъ почнатъ да увисватъ въ въздуха, тогава младитѣ да бѣдатъ готови да погребатъ старитѣ: Ананий и Сапфира. Въ свѣта лъжата трѣбва вече да си замине. Първото нѣщо за настъ, за онѣзи, които ме слушате, онѣзи, които искате вашиятъ животъ да придобие смисълъ, да се повдигнатъ сърцата ви и умоветѣ ви, да станете силни и крѣпки, първото нѣщо е: свършете съ лъжата, не се борете съ нея, азъ не искамъ да се борите съ земното, не. На Донъ-Кихота нѣма да подражавате. Намѣсто лъжата, ние ще внесемъ истината; намѣсто отрицателното, ние ще търсимъ положителното въ нѣщата. Не мислете за лъжата, мислете за истината. На мнозина, които сѫ идвали при мене, съмъ имъ давалъ тази сила, казвамъ: „Ти ще живѣешъ чистъ и святъ животъ! — Ама, ако азъ направя едно малко прѣгрѣщение?“ „Азъ казвамъ: този ми говори за носорога. Щомъ ви казвамъ, че трѣбва да живѣете чистъ и святъ животъ, разбирамъ това безъ изключение. Вие ще кажете: „Ще бѣде ли тъй?“ — Тъй ще бѣде! Не ви говоря азъ, и, ако Господъ тъй ми говори, азъ казвамъ: „Тъй, Господи, тъй да бѣде“, и вие ще кажете: „Господи, да бѣде твоята воля“. Азъ казвамъ: „Когато си ми говорилъ, безъ никакво изключение, тъй, и твоето име ще бѣде едно съкровение въ сърцето ми, най-святото, най-цѣнното то ще бѣде“. Искамъ всички да имате божието име, да го пазите въ душата си, то да бѣде